

Mednarodna rdeča pomoč

(Italijanska sekcija)

Sporočilo osrednjega odbora

Proti belemu terorju!
Proti nezasišlanemu postopanju meščanske pravice!
Za osvoboditev političnih jetnikov!
Živela Mednarodna rdeča pomoč!
Osrednji odbor ital. sekcije
Mednarodne rdeče pomoči.

Cilji Kmečke Internacionale

- Kmečka internacionala zasleduje sledeče cilje:
- Pospešiti osvobodilni boj kmečkega razreda celega sveta, proti stoletnemu suženstvu in pritisku s strani veleposestnikov in kapitalistov;
 - Braniti interese kmečkih množic celega sveta in zboljšati kmečko gospodarstvo;
 - Ustanoviti zveze z zadržnimi, gospodarskimi in političnimi kmečkimi organizacijami po celem svetu;
 - Združiti deželo z mestom, skleniti zavezništvo med kmeti in delavstvom, ležljivo in mednarodno, da se tako zdi skupen boj proti veleposestnikom in kapitalistom;
 - Vpostaviti bratske odnose z vsemi delavskimi organizacijami, ki podpirajo program in politiko Mednarodnega kmečkega sveta;
 - Vsporediti vse kmečke organizacije in tendence, z namenom da se v vseh deželah uresniči geslo:
VLADA DELAVCEV IN KMETOV.

Prepisi za administrativne volitve

Komunistična stranka nalaga vsem svojim krajevnim organizacijam, da se udeležijo volitvega boja za zastopstvo v krajevnih upravah (občinski in željni sveti). V splošnem ni dopuščena nikakršna izjema tega pravila. Strančiči sekcije, ki mislijo, da se morajo vzarjati administrativnih volitev, se morajo obrniti na centralo za dovoljenje in morajo navesti izvanredne vzroke za to. Brez izrecnega pooblastila od strani centrale se smatra vsako vzdržanje kot čin politične nediscipline in se tudi kaznuje.

2. S svojo udeležbo v administrativni volilni borbi ne nameravajo komunisti reševati nikakršnih konkretnih vprašanj v krajevnih upravah in tudi ne grejo v boj za obrambo avtonomije krajevnih uprav proti centralizmu buržuazne države. Komunisti so prepričani, da v sedanjem političnem položaju v Italiji ni mogoče rešiti nikakega problema, ki zadeva življenje in svobodo delovnega ljudstva, dokler ni rešen predvsem temeljni problem: odprava fašističnega režima. Borba proti fašističnemu režimu in potreba po organizaciji te borbe na podlagi širokih delovnih mas mesta in dežele: to tvori za komuniste glavni namen in težišče njihove udeležbe pri administrativnih volitvah. Tako tudi zavrajajo komunisti vsako udeležbo pri administrativnih volitvah, ki nastaja po potrebi po dobri in »boljši« upravi krajevnih organov, ali da se sestavi uprava iz sposobnih oseb potem pogodb med raznimi političnimi stranikami in skupinami. Za komuniste je danes dobra ona uprava, ki pomaga širokim tlačnim in izkoriščanim ljudskim masam zopet pričeti boj za njihovo osvobodjenje, ki daje tem masam nalog boriti se proti fašizmu, ki kliče k nastopu in organizira revolucionarne predstraže najglobokjših plasti delavcev mest in dežele.

3. Komunistična stranka smatra boj proti fašizmu kot epizodo razrednega revolucionarnega boja, kot epizodo krize in razpadanja kapitalističnega gospodarstva in razpada buržuazne vlade, ki se zaključuje z odpravo buržuazije in z nastopom proletariata kot vladajočega razreda. Ona zastopa stališče, da morajo delavci prisostvovati tej krizi in poseči vmes kot razred, da se njihove moči ne pomešajo z onimi drugih razredov in drugih političnih skupin, stavu države do dve tretjini male kmečkmetje v boju proti fašizmu združiti v razredno fronto in porabljati vse svoje moči in vse svoje delovanje v to, da se doseže to združitev. Tudi administrativnih volitev se udeležuje torej s tem programom.

4. Administrativne volitve, ki se vršijo zdaj v Italiji, zadevajo že po sestavu države do dve tretjini male kmečke centre. Komunistična stranka jih presoja predvsem s stališča svoje propagande med kmeti in drugimi kategorijami poljedelskih delavcev za profašistično borbo in za sklenitev med njimi in mestnim proletariatom zvezo za akcijske in programne nastope. V času administrativnih volitev morajo komunisti obravnavati v kmečkih središčih vsa posamezna vprašanja na tak način, da spoznajo kmetje zavestno potrebo po tej zvezi, in da nastanej

Nekaj o naših dolžnostih

V »Delu«, sem čital, pod »Mladinskim vestnikom« nekaj o naših dolžnostih.

Mlad komunist, med drugim, se pritožuje, da Komunistična stranka se bori malo ali nič proti veri in svetuje da bi razkazovala ljudstvo zmote in laži, ki jih cerkev razširja itd., kar je v prvem oziru neresnično in v drugem taktično napačno.

Glavna naloga naše stranke je, uničiti buržuazno moč, to je militarizem in njen vladni sistem, pod katerim okriljem se vrta vsa korupcija, se vežbajo vsi naši direktni in indirektni izkoriščevalci.

Se ve da krščanska in vse druge vere so omama za ljudstvo; toda ako se hočemo te omame iznebiti, ne smemo samo ne poslušati vsiljevalčevih sladkih laži, ampak se s silo iznebiti postopaja: to je današnjega režima.

Zelo koristno bi bilo res, da bi se delavci, posebno pa kmetje prepričali s pomočjo zgodovinskih knjig, kako kruto je cerkev postopala napram svobodomislelem zadnjih stoletij, ter jih dajala sezgati na grmadah, ker se razkrivali njene nizke in posvetne namene in se potegnili za trpeče ljudstvo. T. n. pr. Savonarolo, Giordano Bruno in mnogo drugih.* In naša največja dožnost in naloga je sedaj pa, da privedemo izkoriščane mase v revolucionarne sindikate — in to ne glede na njihove posebne nazore —, da se ustanove čim več obratnih stanic, kar pomenja bližanje časa, v katerem bo kapitalizem zadobil smrtni udarec in z njim bo razpala podpora farizejskih laži. — A sedaj na delo!

Gradnik.

* Tu prosim mojega sodruga naj bo bolj pazljiv pri dopisovanju, ker je bil slavni zvezdoslovec G. Galilei sicer preganjan po cerkvenih oblastnikih, a ne sezgan na grmadi, kot prej navedeni.

in si pridobiti na ta način prvo mesto v vodstvu.

8. Napram strankam in skupinam, ki se sicer izjavljajo proti fašizmu, a se po naravi in izvoru buržuazne (narodnjaki in klerikalci itd.) bo naše prizadevanje šlo izključno za tem, da se od njih ocepijo delavci in kmetje, ki jim še sledijo in zaupajo; povdarjati je treba, da se morajo delavci in kmetje boriti proti fašizmu na podlagi razredne fronte.

Da ustvarimo zvezo med proletarskimi masami, ki ne sledijo še odkrite naši stranki, se mora naša lista tudi v tem slučaju imenovati *delavska in kmečka lista*; v njo lahko vključimo ljudi brez stranke, da se očitno pokaže značaj naše borbe.

Sledijo točke 9, 10, 11, 12 in 13. ki pri nas ne pridejo v poštev.

Glasovi z dežele

S Kontovelja Nočemo župnika!

Potrebno je, da smo danes malo daljši kakor navadno, ker zadeva, o kateri hočemo pisati — naše razmerje do cerkve — je važna kot vsako drugo vprašanje, ki zanima proletariata. Na deželi pa ima že posebno važnost. Ako ne bi na rešitev tega vprašanja pristopili s vso resnostjo komunistov in z vsem ognjem revolucionarjev, ne bi bili vredni, da se imenujemo člane Komunistične internacionale, ki je v svojem programu zapisala: *Boj na vsej črti veri in verskim ustanovam ter v ta boj obvezala vse svoje sekcije in vse svoje člane.*

Ko smo se koncem 1918. in začetkom 1919. leta proletarci vrnili iz dolge in strašne vojne domov, je bilo za naše uničene živce balzam dejstvo, da smo marsikje našli cerkvena vrata zaprta. To smo smatrali za nekako malo revolucionarno pridobitev, do katere smo prišli bolj passivno in potem stanja, katerega je ustvaril potek svetovne vojne. To pridobitev smo si hoteli ohraniti. Nihče se je tudi ni upal otkakniti. Nobenemu ni takrat pala v glavo misel, da bi restavriral cerkveno življenje, t. j. da bi vspostavil v cerkvi staro stanje. Zbunjenost ljudstva proti cerkvenim in državnim oblastnikom je bila v tistih časih prevelika, kakor da bi se je moglo prezreti. In tak je šlo življenje po novem tiru, po vojni začrtanem tiru, naprej.

Ljudstvo, ki že dolgo ni pohajalo več v cerkev, je obrnilo svoje misli od dvoumnih in nerazumljivih pridig proti na življenjske razmere, na svojo bedni položaj, na svoje skrbi in težave. Nedeljski čas so začeli vsačani uporabljati v to, da dokončajo delo, kar ga jim je ostalo od tedna in da spravijo svoja bivaljšča v večji red. V prostem času so si poiskali razvedrila izven cerkve (treznejši seveda tudi izven gostilne). Kdor pa je ostal zvest Bogu in verskim postavam ni nikdar prej svobodnejši — in tudi zbranejši — moget posecati cerkvenih pobožnosti, kakor ravno sedaj, ker ostane doma vedno toliko družinskih članov, da lahko opravijo potrebna dela; v cerkvi pa se še sedaj vidi kdo je res položen. In nihče se ne spodobi nad temi zvestimi verniki, nikdo jih ne ovira pri opravi njih verske dolžnosti. Mir, večja resnost in več discipline, to je zavladalo na vasi — stanje, ki se je ohranilo do današnjega dne. Kaka razlika med tem stanjem in onim v murni dobi — Ko so pred vojno zadonel cerkveni zvonovi, je skoro v vsaki hiši nastal šum in vrišč, ker vsak je hotel biti najhitrejši in najlepše opravljen in prvi v cerkvi. Zlasti je bil to slučaj ob večjih praznikih. Cerkev je bila kmalu polna: »pobožnih« žensk v širokih svilnatih krilih ter okinanih z zlatimi verigami, špilami in raznovrstnimi medaljami; možkih, ponosnih na bog ve kaj ter objestne mladine, ki se je v cerkvi stiskala in prerivala in ki ji ni bilo nikjer prav. To so bili prvi v cerkvi in so zasedli najlepše prostore. Skromni verniki so se najraje ustavili že pri kropilniku ali pri vratih. In komedija se je pričela: »Prejdi kamela skozi šivanko, ubo, kakor bogatim skozi nebeška vrata. Ne bodite ničemurni! Napuh ubija...« se zasliši s prične; zdolaj pa ženske prevezne motrijo svojo zlatenino: možki postanejo še bolj ponosni in mladina se potuhnjeno posmehuje. Tako je bilo pri maši. Ob času spovedij pa je župnik strahoval matere in očete radi pregreh sina ali hčere in ženo radi grehov moža. Iz župnišča, kamor je župnik vabil 12 do 18 letne deklice, se je širilo pohujšanje in nesnaga. Napredne elemente je župnik preganjal in jih ovaal oblastem. On je bil v vasi zvesto orodje državnega nasilja in narodnjaške politike.

V tem stanju je ljudstvo ostajalo v nevednosti, ne poznavajoč najpotrebnejših življenjskih resnic, ostajalo je v politični temi. Kdo je imel od tega največji interes? Brezdomno narodnjaške in nazadnjaške stranke! Ali ni potemtakem naravno, da hočejo sedaj narodnjaki restavrirati cerkveno življenje, da hočejo povrniti cerkvi isto vlogo, ki jo je igrala pred vojno in da jo hočejo spraviti popolnoma pod svoj vpliv, dokler se jim cerkev sama ne usuzni?! Narodnjaški prvaki dobro

14. Pri sestavi list se ni treba ozirati na to, da se zbere sposobne in bodoče spretno upravnike. Postavi naj se navadne kmetje in delavce, da se očitno pokaže, da mora delavski razred za svojo osvoboditev zaupati edinole v moč.

15. O nastopu z večinsko ali manjšinsko listo odloča krajevna strankina organizacija; v vsakem slučaju pa se mora obrniti za svet do federativnih odborov; pred in po volitvah mora poslati informativno poročilo centrali.

16. Naj se nastopi kakorkoli, krajevni strankini organi morajo brez izjave poleg agitatoričnih manifestov izdati vsaj en manifest v imenu Komunistične stranke, v katerem mora biti jasno obrazložena naša taktika, nanašajoča se na splošne principe našega nauka in na našo sodbo o sedanjem političnem položaju.

Glasovi z dežele

Lokavec

Prejeli smo ta popravek, ki ga objavljamo, ker nočemo nikomur delati krivice:

1) Ni res, da se podpisani žrtvujem za dobroti ljudstva le z jezikom in za lenar; res pa je, da sem tajnik v občini Lokavec že 4 leta z mesečno plačo 300 L in da nisem bil z daleka plačan po svojem delu, ki sem ga izvrševal skoraj v vsem tem času kot občinski tajnik sam. Tovariši občinski tajniki ljubivajo medtem gotovo višje plače. (Današnji g. obč. pomožni uradnik doživja 400 L mesečno). — Res je tudi ja vodim tuk. kmečko Posojilnico že zad 3 leta popolnoma brezplačno. — In zopet je res, da sem ustanovil pred dvema letoma kmet. nad. šolo in vodim isto do današnjega dne, čeprav so bile omenjene šole decembra meseca lanskega leta po dež. upravi ukinjene, češ, dežela ne bo več plačevala učitelja. Res je še nadalje, da se ta mesec tvori pod mojim vodstvom gospodarska nadalj. šola za dekleta, ki bo trajala 2 leti in bom v njej poučeval ves čas vse predmete sam — brezplačno.

2. Ni res, da sem »nadtajnik«, res pa je, da sem obč. tajnik.

3. Ni res, da mi je sedel najbolj ljub, da ga nikakor nočem zapustiti, ker se mi hoče vladati, res pa je, da sem še pri obč. seji meseca maja vsled preoblega šolskega dela odločil tajniško službo, vsled soglasne prošnje vseh občinskih svetovalcev in g. župana, ter da sem sprejel nadaljno tajnikovanje in sicer pogojno za čas, dokler ne bo novi tajnik, katerega sem sam naprosil in je sprejel to službo in ga peljal v tajniške posle, zmogel samostojno izvrševati tajniška opravila in to najkasneje do konca tega leta.

4. Ni res, da sem se podpisani že enkrat hudo potil s tem, da sem nabiral podpise po Lokavcu, ker sem se bal za svoje gnezdo (bil sem namreč decembra lanskega leta nenadoma prestavljen na drugo službeno mesto, kamor nisem hotel iti); res pa je, da se nisem prav nič potil pri omenjenem delu, ker je podpis v protestu radi more prebistevje v smislu soglasnega sklepa obč. svetovalcev in na ukaz g. župana pobiral po občini sam občinski sluga. Res je še, da so omenjeni protest podpisali vsi tuk. občinarji-očetje — brez izjeme.

5. Ni res, da sem 9. oktobra ponižno trkal na podprefektovo duri in prosil usmiljenja, da se mi da tajniški patent; res pa je, da sem omenjenega dne opozoril g. podprefekta, da imam polno pravico do tajn. patenta in povdarja, da so vzroki, radi katerih se mi je vrnila moja vloga — ničevi.

Palj Leopold, učitelj.

Podgora

Po iniciativi par mladeničev, osnovan se je tudi v naši vasi pripravljali odbor, kateri kliče vsem ljubiteljem kulture: Kvišku srca delavci, vzdrmljem se iz spanja, ter prihitite na pomoč onim, ki hočejo in ki so postavili v tem kritičnem trenutku na plan, da širijo med našo mladino ono seme ki mora obroditi, to je: *izobrazba, kultura*. Da se nam ti naši cilji prej ko mogoče, tudi dejansko uresničijo, smo čutili potrebo da razširimo med podgorčani ljudstvom geslo: *za kulturni fond dam 50 stotink!* V ta namen bomo razširili bloke kjer stoji listek z napisom: *Za kulturni fond — Podgora — 50 stotink*. Kliče mo torej: Kvišku srca, spomnjajmo se onih povojnih časov, ko je naša vas stala med prvimi za širjenje kulture. Radi tega delavci in prijatelji, pokažimo tudi sedaj da znamo ceniti besodo kultura; ne glede na posamezna prepričanja, naj ne ostane niti enega človeka, ki ne bi kaj daroval za naš kulturni fond.

Propagandni odbor
proletarskega časopisa.

Vse pošiljate za »Delo« naslovljajte tako:

List »DELO«
Trst - Trieste
Casella postale 93 - Centro

Odgovorni urednik: Vekoslav Ročan.
Tisk. Tlp. 8. Spazani - Trieste, Via Commercia 8.